

noget Forslag om Forandring i Toldloven, vi have jo ikke haft Lejlighed dertil. Det er ogsaa muligt, at man ikke stiller noget Forslag til Forandring paa det omhandlede Punkt. Men jeg skal gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at ifølge Toldloven behandles Sagerne jo ikke som offentlige Politisager, men Mulkterne idømmes ved administrativ Resolution. Her skulle de handlende derimod være Genstand for offentlig Anklage og for Straf, og det er ikke gjort med at betale nogle Penge, de kunne komme i Fængsel og blive fuldstændig ødelagte i deres Medborgeres Omdømme. Der er altsaa en ikke ringe Forskel i saa Henseende.

Naar den højtærede Minister henviste til Cigaretbeskatningen efter Værdi i Tyskland, saa har denne Lov jo kun bestaaet i nogle faa Maaneder. Og desuden er man jo i den yderste Nød i Tyskland for at skaffe ny Indtægter til at afbalancere de Udgifter, som Fortiden — til Dels — har testamenteret det, og som ere stadig voksende ogsaa paa det sociale Lovgivningsomraade. Derfor har man fundet sig foranlediget til ogsaa at beskatte Cigaretter. Men en saadan Nødstilstand ere vi jo ikke i her, her er jo ikke Tale om, at vi skulle have en Stempelskat paa Vin, fordi Staten ellers staar i Fare for at gaa til Grunde. Tværtimod have vi en blomstrende Finanstilstand, som maaske til Dels skyldes den højtærede Ministers Dygtighed. Vi trænge altsaa slet ikke til den Slags Love eller til disse Penge. Det er kun for at kunne ophæve Skatten paa andre Ting, at Ministeren vil have Stempelafgiften indført. Der er derfor ikke Spor af Mulighed for Sammenligning mellem Tyskland og os i saa Henseende. Jeg kan i denne Sammenhæng citere den højtærede Minister. Han sagde selv for et Øjeblik siden: Lad os indrette os efter vore egne Forhold og ikke søge Modeller i fremmede Lande! Men ikke desto mindre henviste den højtærede Minister netop for Vinskattens Vedkommende til Tyskland som et Land, hvor man havde indført en Accise paa Cigaretter. Men dersom de nu en Gang ved Tidernes Ugunst i Tyskland have faaet en daarlig Lov, saa er der dog ingen Grund for os til et Par Maaneder efter at gaa med til en endnu daarligere Lov. Thi det gaar jeg ud fra, den vil blive. Det forekommer mig i øvrigt, at man slet ikke fra Cigaretloven i Tyskland kan drage nogen som helst Slutning. Navnlig forekommer det mig, at den højtærede Minister ikke kan det, da

han i en Skrivelse til Folketingsudvalget selv har udtalt sig mod en saadan Lov, idet han i Skrivelse Nr. 4 til Folketingets Toldudvalg angaaende Værditold med særligt Hensyn til Beskatning af Tobak skriver om en Stempelskat af Tobak, at den „medfører en yderst indgaaende og nærgaaende Kontrol hos en stor Del af Landets industridrivende og næringsdrivende med betydelige Chancer for uopdagelige Defraudationer.“ Se, det er den højtærede Ministers Standpunkt overfor Tobaksstempelskatten, men det forekommer mig givet, at Stempelafgiften paa spirituøse Drikkevarer maa kunne gøres til Genstand for samme Kritik, som Ministeren har fremsat her.

Hvor mange der er kommet i Fængsel i Tyskland, ved jeg ikke. Der kan ikke være kommet saa forskrækkelig mange endnu, da Loven som sagt kun har virket nogle faa Maaneder. Jeg behøver dog ikke i Paasken at rejse til Berlin for at undersøge Forholdet, da jeg en 7—8 Gange om Aaret nødvendigvis skal derned. Men det forekommer mig ikke, at den Omstændighed, at der maaske ikke sidder saa mange i Hullet endnu, kan være tilstrækkelig til at begrunde Indførelsen af denne Vinstempelskat herhjemme. Jeg kan godt forstaa, at den højtærede Minister ligesom søger et eller andet Nødanker, selv om det kommer lidt i Modsigelse med hans egen Udtalelse om, at man ikke skal hente Modeller fra fremmede Lande. Og i disse noget vanskelige Forhold, hvori den højtærede Minister befinder sig med Hensyn til denne Lov, har han saa heller ikke godt kunnet lade være at ty til den tyske Cigaretlov. Men der er vist endnu ikke tilstrækkelige Oplysninger om den. Maaske Udvalget, der kommer til at arbejde med disse Love, kan faa Lejlighed til at gøre sig nærmere bekendt med den. Jeg for mit Vedkommende tvivler ikke paa, at det ikke vil koste mig mange Minutter at paavise store Forskelligheder mellem den foreliggende Stempelskat paa Vin og den tyske Cigarettskat.

Jeg kan udtale paa egne og Meningsfællers Vegne, at der ikke findes nogen principiel Uvillie hos os mod at gaa med til Forhøjelser i Beskatningen af Vin og de Spirituosa, som omhandles i denne Lov, uagtet vi egentlig talt ikke kunne se, at det er andet end at vælte en helt ny Skat over paa de samme Forbrugere — det gælder i hvert Fald den indenlandske Vinfabrikation —, som man vil frigøre for Skat paa et andet Omraade; men vi ville